

vigtigste Bestemmelser i vor Grundlov, men endog saa den hele Samsundsorden; dette er vistnok utvivlsomt. Denne Gjering har altsaa stillet sig frem for Folkethinget og for Ministeriet; vi tør antage, at den ogsaa har stillet sig frem for Hans Majestæt Kongen. Nu har Hans Majestæt ved at tage dette i Betragtning fundet, at det var Sam af største Vigtighed at have et Ministerium, som besad Hans fuldkomne Tillid og var Sam en Borgen for, at Grundloven vilde blive overholdt og værget imod ethvert Overgreb. Altsaa Hans Majestæt har fundet, at det under den nuværende Gjeringstilstand var af en ualmindelig Vigtighed at have et Ministerium, som han havde den fuldstændige Tillid til; at det med Kraft og Konsekvents vilde værge Grundloven imod ethvert Overgreb fra disse gjærende Kræfter. Dette synes altsaa at have stillet sig frem som et Hovedpunkt for Hans Majestæt under Hans Overveielse og for dette Hensyn har han ment, at de andre Hensyn, der ellers kunde tale for at følge det Forslag, som er gjort af Ministeriet, maatte vige. Se, mine Herrer! det er min Mening, at dette Standpunkt og denne Grund meget godt kan være Gjenstand for Debat, og man kan komme til det Resultat, at Hans Majestæt i den Henseende ikke har set rigtigt, man kan mene, dels at denne Gjering ikke har den Betydning, som Hans Majestæt saaledes synes at ville tillægge den, og dels kan man ogsaa mene, at der godt kunde være andre Mænd, som egnede sig lige saa godt til at værne Grundloven mod ethvert Overgreb. Men hvad jeg ikke kan tænke mig, det er, at den danske Befolkning i Virkeligheden skulde være utilfreds med — og skulde have Grund til at være utilfreds med — saaledes paa en aldeles utvivlsom Maade at have faaet at vide, hvad der har bevirket, at Kongen ikke har givet efter for den Hensætning, der kom først fra Folkethinget og dernæst fra hans eget Ministerium. Hvad vi have opnaaet ved denne Bekjendtgjørelse af Haandkrievelsen, er, at dette Forhold er kommet til at staa klart, saaledes at Enhver kan se det; og naar dette er givet, saa antager jeg, at de Fleste ville være enige i, at enten det nu er fremkommet i Ministerialtidenden, eller i „Berlingske Tidende“ eller gennem to Bønder, saa er dette ligegyldigt; det er af mere underordnet Vigtighed. Hovedsagen er, at det er fremkommet, fremkommet i en saadan Form, at der aldeles ingen Tvivl er om dets fulde Korrekthed.

Jeg ønsker endnu at sige et Par Ord med Hensyn til det ærede Flertals Stilling i disse Sager, som vi nu have for. Jeg har i tidligere Forhandlinger flere Gange maattet udtale mig imod de Forslag, som de Herrer fremkom med i det sidste Aar; jeg ønskede i den Henseende gjerne at sige et Par Ord til Forklaring. Jeg har oftere hørt udtale, baade her og udenfor Salen, som en Anke imod de Herrer, der lede Flertallet i denne

Sal, at det var en Feil ved deres Jørelse, at de selv ønske at komme i Besiddelse af Magten. Jeg ønsker at benytte Leiligheden til at erklære, at jeg ikke samstemmer i denne Anke og denne Indvending imod dem. Jeg finder det i og for sig naturligt, at politiske Mænd kunne ønske at komme i Besiddelse af Magten, saafremt disse politiske Mænd — og det antager jeg om de Mænd, jeg her sigtede til — have virkelig politiske Tanker, som ere væsentlig forskellige fra dem, som komme frem fra Regjeringen; og som de kunne ønske at se gjennemførte, og tro at kunne gjennemføre til Held for Landet; thi naar dette var Tilfældet, saa maa det erkendes, at man i Almindelighed ikke kan antage, at Nogen bedre vil være i Stand til at gjennemføre saadanne særlige politiske Tanker end de Mænd, som have undfanget dem. Men med det Samme skal jeg tillade mig at gjøre en Bemærkning, og det er den, at det forekommer mig, at de ikke have baaret sig ganske rigtig ad; de have villet plukke Frugten, inden den var rigtig moden. Efterat de Herrer vare komne i Flertal, have de troet, at det deraf nødvendigvis maatte følge, at de eller deres Venner, eller hvem de særlig havde Tillid til, skulde komme til at gjennemføre deres Tanker; men Sagen er den, at dette følges ikke saaledes ad. Der høres nemlig dertil, og i den Henseende ere de Herrer noget i Sjæld til os — at de forklare og oplyse os noget nærmere om, at de virkelig have saadanne politiske Tanker og Ideer i Retning af en forbedret Ledelse af Statshusholdningen, som kunde være gavnlige og frugtbringende for vort Land; men dertil kan man ikke henregne de Ting, som vi nylig hørte fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), thi de indeholde efter min Mening ikke Noget, som i det Væsentlige er forskjelligt fra, hvad vi hidtil have hørt (Berg: Gaa saa ind derpaa!) Sa, man kunde meget godt gaa ind derpaa, dersom de Herrer ikke havde anvendt en vist Kunst i at stille deres Forslag op saaledes, at det i det Mindste kunde se ud, som om de netop vilde gjøre det saa særdeles vanskeligt at gaa ind derpaa. Dette ville vi nu imidlertid lade ligge, thi det er jo af den Slags Ting, som man ikke kommer videre med. Det, som jeg vilde sige, var, at jeg tror, at de Herrer maa have Ting i deres Bryst, — in petto sige Italienerne — Noget i deres Tanker eller i Dybet af deres Sind i Retning af, hvad der kan være til Held og Gavn for vor Udsvilling, men som de ikke ere komne frem med endnu; thi jeg har saa ofte hørt sige og endnu idag hørt gjentage, at Regjeringen og i det Hele taget vi Andre, som mere have bevæget os i andre Samsundslag end dem, som de Herrer nærmest have bevæget sig i, ikke havde Syn paa, hvad der bevæger sig i Folket. Naar nu denne Paastand fremsættes i saa almindelige Udtryk, saa